

Studentská představení jsou součástí praxe. Foto je z nastudování divadelní hry Federika Garcíi Lorky Krvavá svatba.

Hejduk: U uchazečů o studium nehledáme výkon, ale možnosti

„Jsme jedinou školou, která nabízí vzdělávací program kombinující herectví s moderováním, což skýtá i lepší možnost uplatnění. Student se u nás naučí mluvit, rozpoznávat, co divák očekává, dokáže improvizovat a mít pod kontrolou vlastní pohyb. To jsou dovednosti, které potřebují jak herci, tak moderátoři,“ říká ředitel Vyšší odborné školy herecké Jiří Hejduk.

JANA PAVLOVÁ

Co vás přivedlo do Vyšší odborné školy herecké?

Jako učitel jsem vždy měl dvě zaměstnání. Do Vyšší odborné školy herecké jsem proto před osmi lety přišel na zástup za těhotnou kolegyni, vyučoval jsem jen angličtinu. Pak mě tehdejší ředitelka školy zaskočila dotazem, zda nezvažuji zůstat a kromě výuky pracovat jako její zástupce. A tak jsem zůstal.

Jak jste vnímal nové prostředí? Byl to velký rozdíl oproti gymnáziu, kde jste působil předtím?

Byl to trochu šok – překvapilo mě, jak dobře se studenti herecké školy umějí vylouvat. Ale je pravda, že můj přístup gymnaziálního pedagoga nebyl zpočátku ideální. Musel jsem se naučit mnoho věcí a nenechat se odradit nízkou docházkou studentů posledních ročníků na mé hodiny angličtiny. Nedokázal jsem prostě vyhodnotit, jak si v zorném poli studentů stojí předmět, který pro ně není hlavní, a jaká je pozice takového pedagoga...

A jaká tedy je?

Spočívá v tom, jak si dokáže najít cestu k předmětům, které studenty za hlavní považovány jsou, jak doká-

Škola disponuje vlastním nahrávacím studiem.

že vlastní výuku propojit s tím, co naše studenty ve skutečnosti zajímá a co musí zajímat mě coby učitele.

Znamená to tedy, že výuka angličtiny na VOŠ herecké je přizpůsobena oboru? Například slovní zásobou?

O to se snažíme. Smyslem není vychovat tlumočníka, ale člověka, který je schopen se jednoduše dorozumět s odborníkem z praxe.

Umělecké školy nabízejí většinou téměř rodinné prostředí. Všimla jsem si, že mnozí profesori si se svými studenty tykají...

Ano, je to časté, ale dříve, než k tomu dojde, uplyne mnoho společných hodin. V herecké skupině je pedagog guru studenta, skupina se všem stává jakousi náhradní rodinou, takže je tam dynamika vedoucí i k tykání. Ovšem studenti to vnímají jako privilegium a nestává se, že by to mělo negativní vliv na jejich chování. Zmíněné rodinné prostředí myslím není pravou podstatou tohoto blízkého vztahu. Tou je velký tlak na společné dílo a jeho výsledek. Co se týče mě osobně, se studenty si tykám až poté, co úspěšně absolvují.

Moderátor se uplatní i mimo rozhlas a TV

Jste absolventkou Vyšší odborné školy herecké. Jak vzpomínáte na studia?

Na toto období vzpomínám moc ráda. Studium mě bavilo a snažila jsem se ze školy odnést maximum. Neuměla jsem si moc představit, co vlastně obnáší studovat herectví a moderování, a ze začátku jsem z některých předmětů byla zaskočená. Například hodiny akrobacie pro mne byly tvrdým oříškem, ale po pár měsících jsem překonala sama sebe a ke konci jsem naopak tyto hodiny – i pana profesora – milovala. V každém případě mi škola umožnila setkat se se skvělými osobnostmi, inspirovat se a rozvíjet. Navíc jsme se spolužáky pravidelně chodili do divadel, zážitků byl milion. A samozřejmě se ve škole utvářejí přátelství, z nichž některá trvají dodnes.

Je v tomto oboru velká konkurence?

Stejně jako v jiných profesích je vše otázka nabídky a poptávky. Ještě před čtyřiceti lety nebyla žádná škola, žádné kurzy, žádný internet, kde by se moderování dalo učit nebo okoukat. Zároveň nebylo ani kde nebo co moderovat. V televizi a v rozhlasu pracovali hlasatelé a slovo moderátor skoro nikdo neznal. S příchodem komerčních médií a s rozpuštěm společenského života začala být po této profesi velká poptávka. Dnes moderátor najde uplatnění nejen v rádiu, v televizi, v eventových agenturách, ale i v různých online vysíláních novin a časopisů. Já jsem začínala v regionálním rádiu, následně jsem se přesunula do zpravodajství TV Prima a postoupila jsem až do programového vedení prvního digitálního rádia v ČR.

Co vám pomohlo uspět?

Především velké pracovní nasazení, profesionální vystupování a radost z práce. Jakmile člověk dělá to, co má rád, je neuvěřitelně vidět, že do zaměstnání nechodí proto, že musí.

Na VOŠH jste se vrátila jako pedagožka rétoriky a moderování. Proč?

Učit jsem začala především proto, že jsem měla a stále mám pocit, že mohu studentům něco předat. Už

Michaela Jadrná má nepřeborné množství zkušeností z moderátorské praxe. Působila na několika prestižních rozhlasových a televizních stanicích, a dokud to bylo možné, věnovala se moderování společenských či firemních akcí. A protože ví, že vedle píle a štěstí je potřeba také kvalitní vzdělání, vrátila se na svou alma mater – na Vyšší odbornou školu hereckou – jako pedagožka rétoriky a moderování, aby připravila studenty herectví a moderování na jejich budoucí povolání.

TEREZA BLAŽKOVÁ

jsem vychovala několik skvělých moderátorů a těší mě, když je slyším v rádiu nebo vidím v televizi.

Mění se zájem o studium tohoto oboru?

Zcela určitě. Když jsem začínala učit, sociální sítě byly v plenkách, a tak studenti projevovali zájem o zpravodajství a televizní moderování. Samozřejmě musím ve výuce držet krok s dobou a reagují na potřeby studentů. Ty teď zajímá hlavně youtubing, stream, podcast nebo živé – společenské – moderování.

Mladé generaci se vytýkají špatné komunikativní dovednosti. Vnímáte to také tak?

Nemůžeme všechny házet do jednoho pytle, samozřejmě jsou světlé výjimky, ale obecně s tímto tvrzením souhlasím. Mladá generace je zvyklá vše řešit ve zkratkách a virtuální cestou. Když se mládež setká tváří v tvář, mnohdy neví, jak mezi sebou komunikovat, ale jakmile zaleze do svých pokojíčků, na chatu komunikuje o čemkoliv a prakticky s kýmkoliv. Také pozoruji, že mnohé děti nejsou schopné převyprávět děj pohádky nebo popsat obrázek... Ale hodně záleží, čemu se mládež věnuje, zda čte, chodí do divadla a celkově pracuje na svém verbálním projevu. Vedu různé workshopy

FOTO: ARCHIV ŠKOLY

pro děti, mládež i dospělé a neustále se přesvědčuji o tom, že některá tradiční cvičení jsou již nad jejich řečnické síly. Vždy jsem mile překvapená, když stejná cvičení zkusím se studenty herecké školy a vidím, že to zvládají. Mohu tedy s čistým svědomím říci, že to s tou mladou generací není zase tak zlé a tvrzení o špatných komunikačních dovednostech neplatí sto procentně na všechny.

Mnozí, především díky snadné prezentaci na sociálních sítích, nabývají dojmu, že jsou rození mluvčí a již není potřeba dalšího studia. Je to opravdu tak jednoduché?

To samozřejmě není. Je to takový začarovaný kruh. Na sociálních sítích může dnes vysílat opravdu každý, ale málokdo mu dá profesionální zpětnou vazbu. Dotyčný se tak nikdy nedozví, že má řečovou vadu, že špatně dýchá, nesprávně formuluje své myšlenky, chybně vyslovuje nebo nedává správný důraz na předložku... Sice má stovky odběratelů a to mu zvedá sebevědomí, ale když se pak přihlásí na nějaký konkurz do média, je velmi překvapený, že neuspěl. Moderátorská profese není o tom, jen tlachat nebo někoho za každou cenu bavit, zkrátka musíte znát svou cílovou skupinu diváků, posluchačů, musíte ctit moderátorskou etiku a etiketu a také byste se alespoň trochu měli orientovat v mediálním a autorském právu, což bez studia asi nejde.

Na co by studium na Vyšší odborné škole herecké mohlo budoucí moderátory připravit?

Vzhledem k tomu, že u nás studenti mají hlasovou výchovu, jevištní řeč, rétoriku, autorský seminář, moderování, ale také jevištní pohyb, kondiční trénink a samozřejmě herectví, dostávají od nás budoucí moderátoři silný základ – hlasovou i pohybovou techniku, schopnost autorsky vytvořit moderátorský vstup nebo scénář, schopnost stylizace, tedy moderování v herecké postavě. Zároveň má škola vlastní rozhlasové studio, studenti se naučí pracovat s odbavovacím vysílacím systémem, mixovat muziku, natáčet podcasty. Náš absolvent je tak připraven na budoucí práci v médiích a zvládne i moderování společenských akcí.

Stačí zatáhnout za správnou nit

Loutka sice není živou bytostí, dokáže v sobě ale probudit život. Díky druhým. Je osobností, jíž může ten, kdo ji vodí, vdechnout duši. Od roku 2016 je české a slovenské loutkářství součástí nehmotného světového dědictví UNESCO. Vyšší odborná škola herecká vychovává pokračovatele této umělecké tradice.

JANA PAVLOVÁ

„Tento obor umožní každému, kdo jej bude studovat, hrát si po celý život. S loutkou nezestárnete. Během studia naši žáci zjistí, jak rozmanitý, zajímavý a pestrý obor objevili a budou po celou dobu své profesní dráhy objevovat. Naším cílem je studenty seznámit s různými druhy loutek, s jejich výrazovými prostředky a ovládním,“ říkájí známí loutkoherci Divadla Spejbla a Hurvínka, vedoucí pedagogové oboru herectví s loutkou Květoslava Plachetková a Richard Maška.

Představa, že loutkové představení je určeno jen dětem, je mylná. Absolventi oboru si osvojí i základy technologie, výroby, scénografie, pracují s výtvarnými návrhy. Naučí se připravit si své malé představení. „Na svých hodinách zkoušíme s různými typy loutek, učíme se oživit nejrůznější předměty, třeba rukavici. Loutkou nakonec může být i obyčejný kapesník,“ přibližují pedagogové. Loutky se vyrábějí z řady materiálů – třeba z molitanu, polystyrenu, hlíny či ze sádry –, což může u uchazečů vzbuzovat obavy, že nebudou dost šikovní, ale výtvarné nadání není pro přijetí do studijního oboru podmínkou. „Je to však výhoda, je dobré vědět, jak na to. A to i proto, aby jednou budoucí absolvent, který si u někoho nechá loutku třeba vyrobit, věděl, co přesně potřebuje. Představte si, že chcete, aby loutka dokázala žonglovat s míčkem nebo dělala provozochodkyni. Musíte tedy vědět, jak má být vyrobená, aby to fungovalo, a říct to profesionálnímu řezbáři. Jinak můžete prodělat, protože taková marioneta stojí až patnáct tisíc korun. To samozřejmě neplatí, pokud bude absolvent pracovat v divadle, tam dostane do rukou loutku hotovou,“ podotýká Richard Maška.

FOTO: JANA PAVLOVÁ

Ač se to na první pohled nemusí zdát, možnosti budoucího uplatnění nejsou malé. Loutky lze totiž využít i ve zcela jiných oborech – například ve zdravotnictví, protože nemocný člověk se mnohem snadněji svěřil loutce. Nakonec, všichni víme, jak dobře fungují zdravotní klauni. Využití je možné i v pedagogické činnosti, také zde loutky napomáhají komunikaci, sebepoznání, otevíření se druhým, a konečně v umění – divadelním i televizním.

O úspěšné absolventy tak není nouze. „Jeden z našich studentů pracuje jako umělecký šéf divadla, má svůj soubor. Jedna ze studentek hostuje v Kladně i v činohře, absolventy VOŠH máme i v Divadle Spejbla a Hurvínka... Prostě stačí jen zatáhnout za správnou nit a rozpovídat třeba i golema,“ uzavírá Květoslava Plachetková.

Při zpěvu člověkem pulzuje vibrace tónů

TEREZA BLAŽKOVÁ

Přestože si běžně prozpěvujeme v koupelně či při řízení, zpívání na veřejnosti je pro mnohé strašákem. Obava ze zpěvu se většinou ještě znásobí, pokud se musí stanout před komisí na talentových zkouškách. Pedagog hudební a pěvecké přípravy Tomáš Kočan, který mimo jiné vystupuje s předními českými soubory a hostuje v Divadle J. K. Tyla v Plzni, však považuje zpěv za nástroj sebevyjádření a také za terapii. I proto se přijímacího řízení na Vyšší odbornou školu hereckou nemusí nikdo obávat.

Kde se bere strach ze zpívání na veřejnosti?

Je to dost individuální. Někdo má z minulosti špatnou zkušenost, tak má strach vystoupit znovu, jiný se bojí negativních reakcí publika. Často je to otázka nedostatečné sebedůvěry. V hodinách hudební a pěvecké přípravy (tak se u nás nazývá zpěv) zdokonalujeme nejen pěveckou techniku, ale připravujeme studenty také na vystoupení před publikem. Repertoár stavíme individuálně podle možností a schopností jednotlivých studentů, aby se ve skladbách cítili dobře.

Může zpěv fungovat i jako určitý druh terapie?

Může a často i tak funguje. Při zpěvu člověkem pulzuje vibrace tónů a hudby. Navíc lidé dnes často neumí správně dýchat, což může negativně ovlivňovat organismus a psychiku. Proto při výuce kladu důraz na ovládnutí dechového aparátu s využitím takzvané dechové opory.

Kromě vyučování na VOŠH jsem také lektorem na Akademii umění a kultury pro seniory hlavního města Prahy, kde se zpěv stává nástrojem vyjádření, možnosti seberealizace či terapie.

FOTO: ARCHIV ŠKOLY

Mnoho uchazečů o studium má strach z pěvecké části talentových zkoušek. Opravdu je tak náročná?

Rozhodně není. Nikdo se této části nemusí bát, protože se nejedná o přijímací řízení na hlavní obor populární zpěv či muzikál na konzervatoři. Každý z uchazečů proto může být na jiné úrovni. Nás zajímá spíše schopnost projevu skrze zpěv. Dále pouze zjišťujeme, jak je na tom uchazeč se smyslem pro rytmus a hudebním sluchem.

Musí herec v dnešní době ovládat zpěv, ačkoli se chce věnovat pouze činohře či filmování?

Určitě je to velké plus, protože má v rámci oboru a v záplavě ohromné konkurence větší šanci se prosadit. I ve filmových pohádkách se přece často zpívá.

Je možné se za tři roky studia naučit zpívat, pokud se tomu uchazeč předtím nevěnoval?

Na začátku záleží na talentu. Ale pokud student chce a pracuje, může dosáhnout toho, aby se bez problémů postavil před publikum a dokázal něco velmi dobře zazpívat.

Využijte školu jako nástupiště

Úspěšným a dnes již i známým absolventům Vyšší odborné školy herecké v Praze jsme položili následující otázky:

1. Proč jste se rozhodl/a pro studium na VOŠ herecké?
2. Jak vám studium pomohlo v další kariéře?
3. Co byste poradil/a uchazečům o studium oborů herectví a moderování / herectví s loutkou?

TEREZA BLAŽKOVÁ

Meluzínem a dalšími -, bylo přínosné a na základě zkušeností z profesionálního divadla jsem jako „hujer“ hlta každou jejich informaci. Často vzpomínám i na své spolužáky a stále čerpám zkušenosti ze studia. Třileté „angažmá“ na této škole mi otevřelo další možnosti.

3. Dobrá rada nad zlato: Pokud někdo chce studovat herectví a moderování, musí s pokorou a láskou na sto procent žít s profesí, která připomíná aprílové počasí. Vědět, že to opravdu chci dělat. Je to svět s velmi citlivou duší.

FOTO: PETRA TURKOVÁ

BÁRA JÁNOVÁ divadelní a televizní herečka

1. Budu upřímná, protože to funguje nejlépe. Já o VOŠH vlastně nevěděla, dokud mi nepřišla nabídka. Měla jsem za sebou už střední školu a dva roky univerzity. Herecké ambice jsem tak nějak vzdala a pracovala jako asistentka režie. A kdyby ta nabídka nepřišla, nikdy bych herectví nedělala. Nikdy bych nevyprodukovala devět vlastních představení, nikdy bych nepsala vlastní scénáře, nikdy bych to nebyla já. Takže díky!

2. Otevřelo mi to dveře, možnosti, kontakty. Otevřelo to mé skryté slabé i silné stránky. Naučila jsem se bojovat sama za sebe, ale taky kašlat na věci, které nejsou mou podstatou. Tím ale nikoho nenabádám k lajdáctví! Abych byla konkrétnější, urovnala jsem si priority. Díky VOŠH jsem zkrátka dostala to, co jsem vždycky chtěla. A asi právě proto, že to nebylo jednoduché, vážila jsem si té příležitosti o to víc a už jsem ji nepustila.

3. Školou všechno začíná. Studium je celoživotní záležitostí. Využijte školu jako nástupiště, pozorujte, berte, nasávejte a poznávejte sami sebe. Vezměte si to, co chcete hlavně vy! A pak to použijte jak v práci, tak v životě. Chodte na kurzy, workshopy, masterclass u nás i v zahraničí. Bude se za to milovat.

FOTO: ANNA HLADKÁ

PETR MIKESKA herec, režisér a držitel Ceny Thálie 2016

1. Studovat jsem začal proto, aby mi nebylo jednou líto, že jsem to nezkusil. Jelikož jsem byl historicky úplně první uchazeč, který v roce 1994 vstoupil před přijímací komisí, cítil jsem velký adrenalin a dobrodružství v neprozkoumaných vodách.

2. Díky VOŠ herecké jsem se stal diplomovaným specialistou v oboru dramatického umění a moderování, a mohl jsem se tedy začít věnovat herecké profesi na profesionální úrovni.

3. Aby počítali s tím, že ne všechno se povede hned a že ta nejsnadnější cesta je podezřelá a nikam obvykle nevede. Že herecký talent je důležitý, ale stejně důležitá je psychická odolnost v oboru, který umí být tím nejsvobodnějším na světě a zároveň tím nejvíce nespravedlivým.

FOTO: ARCHIV ŠKOLY

MIROSLAV DVOŘÁK herec, moderátor a pedagog jevištní řeči

1. To je na dlouhé vyprávění... (smích) Jednoduše řečeno, byl to osud... Před studiem jsem sice už byl v angažmá v Horáckém divadle v Jihlavě, ale tuto školu jsem chtěl studovat hlavně kvůli herecké a hlasové technice. Splnil jsem si tak šťastný, krásný sen a jsem rád, že jsem se po několika letech vrátil jako pedagog.

2. Přineslo mi všechno, co jsem si přál. Setkání se skvělými pedagogy – Janou Drbohlavovou, Zdeňkem Žákem, Slávkou Hozovou, Vandou Švarcovou, Gallou Macků, Martou Hrachovinovou, Romanem

nikde taková možnost nebyla. Proto jsem se přihlásil na DAMU, abych měl alespoň takové předměty jako třeba hlasová výchova nebo rétorika. Náhodně jsem se ale od kolegyně z karlovarského rádia dozvěděl, že právě vznikla herecká a moderátorská škola a ona udělala přijímačky. Tak jsem se začal pít, o rok později už jsem dělal přijímačky i já – a dostal jsem se.

2. V první řadě mi přineslo setkání s mnoha úžasnými a inspirujícími lidmi. Mezi mé kantory patřily takové osobnosti jako Miloš Hlavica, Růžena Merunková, Veronika Žilková, Oldřich Vízner nebo Eva Jurinová. Stačilo být v jejich blízkosti, sledovat, jak svou práci dělají, a lačně hlta jejich rady. Během tříletého studia pak člověk prošel vzděláním v mnoha oborech, získané dovednosti dodnes využívám. Ať už se týkají klasické řeči, nebo řeči těla. Naši profesori nám tehdy tvrdili, že všechno se jednou bude hodit, a měli pravdu.

3. Jděte tenhle svůj vysněný obor studovat! Jedno ale mějte na paměti – glejt ze školy vám nezaručí to, že seženete práci, že budete úspěšní, že vás budou posluchači nebo diváci milovat. Existuje NĚCO, co vám žádná škola nezaručí. A pokud chcete jít studovat tyhle obory jen z toho důvodu, že chcete být slavní, vybodněte se na to rovnou. Jsou jiné způsoby, jak se rychle a bezbolestně proslavit. Tohle je jen práce a dřina. Ale pokud s tímhle vším počítáte, s chutí do toho!

FOTO: ARCHIV ŠKOLY

BARBORA MOTTLOVÁ filmová a divadelní herečka, zpěvačka a modelka

1. O herectví jsem snila už odmalinka. Sebevědomí ani podporu jsem ale moc velké neměla. Prostě jsem zkusila přijímačky a povedlo se. A i když jsem už byla přijata na Univerzitu Karlovu, volba byla jasná.

2. Myslím, že jsem měla velké štěstí na kantory. Hlavní obor vedli David Vejražka a Eva Horká, což byla skvělá kombinace technik a citů. Dalším skvělým učitelem pro mě byl Lev Erenburg, ruský režisér moskevského divadla MCHAT, který s námi nazkoušel velmi úspěšně absolventské představení Schovanka.

3. Pokud to tak cítíte, jděte si za svým. Ovšem s velkou pokorou a soudností.

FOTO: ARCHIV ŠKOLY

ALEŠ CIBULKA moderátor a spisovatel

1. Po maturitě na sokolovském gymnáziu jsem chtěl studovat moderování. Bohužel v roce 1995

FOTO: ARCHIV ŠKOLY

LUKÁŠ HEJLÍK filmový a divadelní herec, autor projektů LiStOVání a Gastromapa

1. U mě to byla úplně naivní představa, neměl jsem absolutně žádné zkušenosti s divadlem. Prostě jsem to risknul, představu, že bych mohl být umělec, jsem v sobě tehdy měl čerstvě, ale o to byla náruživější.

2. Dokázalo mi, jak moc naivní jsem byl. Změnilo mi to názor a náhled na spoustu věcí, otevřelo nové obzory, poznal jsem skvělé lidi a dostal se do velkého světa divadla. Dodnes chovám absolutní respekt k našim hereckým pedagogům Heleně Glancové, Evě Hodinové a Janu Hartlovi. I díky nim jsem měl možnost spolupracovat, respektive dlouho sledovat, jak pracuje Otomar Krejča.

3. Stejně jako ve všem – jít za svými sny, nebát se a riskovat. Když to nevyjde, vůbec nic se nestane. Možná vás to bude mrzet, ale určitě ne tolik jako pocit, že jste to vůbec nezkusili.

CHCI ODSTARTOVAT SVOU KARIÉRU

Termín talentové zkoušky prvního kola přijímacího řízení ke studiu na Vyšší odborné škole herecké Praha je plánován na 15. června 2021, přihlášky budou přijímány do 31. května. Poté bude možné přihlásit se i do dalších kol. Formulář je ke stažení na www.vosherecka.cz, kde lze nalézt i další podrobnosti o škole a přijímacím řízení. Inspiруйте se také na sociálních sítích.

K PŘIHLÁŠCE JE TŘEBA PŘILOŽIT:

1. ověřenou kopii maturitního vysvědčení (pokud uchazeč ma-

turitní vysvědčení v den odeslání přihlášky ještě nemá, dodá ho neprodleně po obdržení)

2. potvrzení od foniatra (maximálně půl roku staré)

3. fotografii ve formátu 9 × 13 cm

4. strukturovaný životopis

ČASTO KLADENÉ DOTAZY Z čeho se talentová zkouška skládá?

Součástí talentové zkoušky je společná pohybová část, poté krátký improvizovaný pohovor v cizím jazyce (AJ/NJ). Následuje část individuální, kde odborná

komise posuzuje výkony uchazečů z hlediska hereckého talentu a pěveckých a hlasových schopností.

Co si mám připravit?

K talentové zkoušce si uchazeč připraví dva monology dle vlastního výběru (nejlépe žánrově odlišné), dvě písně (jednu lidovou a jednu umělou) a dvě básně.

Jak probíhá pohybová část?

V rámci pohybové části proběhne několik cvičení a uchazeči se naučí krátkou taneční sestavu.

Hlavním cílem je posoudit jejich pohybovou schopnost a citění prostoru a rytmu.

Kde se přijímací řízení koná a kolik má kol?

Talentová zkouška se koná v budově školy, Hadovité 1023/7, Praha 4, je jednodenní a jednorázová (nejsou využívána tzv. postupová kola).

Mohu si přinést vlastní rekvizitu či hudební nástroj?

Samozřejmě. Kreativně se mezi nekladou.

Kolika bodů musím pro přijetí ke studiu dosáhnout?

Minimální počet bodů nutných pro přijetí ke studiu je 51 z celkových 100 a zároveň dostatečný umístění v pořadí mezi uchazeči.

Smí se mnou do místnosti, kde talentové zkoušky probíhají, nějaký doprovod?

S ohledem na rovné podmínky všech uchazečů se talentové zkoušky účastní výlučně uchazeči a zkušební komise. Další osoby (s výjimkou kontrolních orgánů

státní správy) nebudou do zkušební místnosti vpuštěny.

Kdy a kde se dozvím výsledek?

Výsledky přijímacího řízení budou zveřejněny v budově školy a na webových stránkách školy do sedmi dnů od konání talentové zkoušky.

Více informací také na telefonním čísle 603 836 149 nebo na e-mailové adrese: studijni@vosherecka.cz, kam je nutné oznámit i odeslání přihlášky ke studiu.